

15906

lat.komp.

I

Mag. St. Dr.

P

Bartholi Quaestio de prohibi-
tione rerum ecclesiasticarum alienatione,

2429 Provo.

Q V Æ S T I O

D E

PROHIBITA RERVM

Ecclesiasticarū alienatione,

Q V A M

Præsidente Adm. R. & clariss. Dño,

D. IACOBO NAYMANOWIC, I. V. D.
& Professore Ordinario, Archidiacono
Pileceñ. &c.

M. BARTHOL: JANVSCHOWIC

*Bursæ Iurisperitorum Senior, pro consequenda prima
in Iure utroque laurea ad disputandum proponet.*

In Collegio DD. Iurisperitorum, Mense Iulio,
Dic 12 Hora 7 Anno M. DC. XXII.

Permissu Magnifici D. R E C T O R I S.

Cracouię, Typis Matthię Andreouienfis.

In Stemma Acad. Crac.

*Insignis duplici nostra est Academia Sceptro,
Forte quod Imperij Ius utriusq; docet.*

15906 I

QV AESTIO.

Ex Cap. Nulli liceat.

EXT. De rebus Ecclesiæ nō alienandis.

Iuncta L. Jubemus.

C. DE SACRO SANCTIS ECCLESIIIS.

V. Prælatum rem Ecclesiasticam mobilem sine consensu Romani Pontificis, alijsue solennitatibus à iurè requisitis extra casus legibus descriptos vendere, donare, & alio quo vis modo alienare valeat nec ne?

Conclusio Prima.

Res Ecclesiæ mobilis, quæ alicuius momenti est regulariter, à Prælato extra requisita iuris solennia alienari non potest.

Corollaria.

1. Quæ servando servari non possunt, de his Prælatum disponere pro arbitrio, sinè solennitatibus poterit.

2. *Res immobilis, primò quidem & præcipuè alienari prohibetur; si tamen sit exigua, alienatio eius etiam non solennis tenebit.*

3. *Supellex Ecclesiæ preciosa dicitur, res mobilis magni momenti, pecunia verò in ærariò ab antiquo deposita, ad emendosquè census & fundos destinata, immobilis censetur: vtrâq; tamen hæc, eodem iure alienationis prohibito gaudet.*

4. *Res controuersæ, maximè quas Prælati scit ad Ecclesiam non pertinere iuste, possunt validè, non adiectis solennitatibus, suis dominis reddi.*

5. *Non solùm ea quæ sunt Ecclesiæ actu, Prælati alienare non potest, sed ne ea quidem, quæ ad Ecclesiam peruenire iure possunt, remittet: vt tutius sit, non tantum in acquisitis, sed etiam in acquirendis, Prælatum sine circumstantijs iuris, Ecclesiæ præiudicare non posse: proinde, si contingat ab ea fieri transactionem de re controuersa, magis secura, erit, si ei Romani Pontificis consensus accedat.*

Conclusio Secunda.

Ad antiquas solennitates & causas, in alienationibus rerum Ecclesiæ, Romani Pontificis consensus omnino est necessarius.

Corollaria.

1. Con-

1. Consensus Pontificis, supplet defectum reliquarum solennitatum; ut, quamvis constet, eas esse omis-
sas, dum hic intercesserit, teneat alienatio.

2. Solennitates communes, spatio 30. annorum vel
40. intercessisse præsumuntur.

3. Consensum Papæ præsumptum, absolutè 30. vel
40. anni non inducunt, sed duntaxat, si aliunde con-
iectura sit, eum de alienatione sciuisse, nec contradixis-
se, rectoresq; Ecclesiæ eam tanto tempore tolerauisse.

4. Inter causas alienationis, princeps est necessitas:
hoc verò interest inter causas necessitatis & utilitatis,
quòd utilitatis causa, effectum suum habere debeat, ad
validitatem alienationis; in causa verò necessitatis,
sufficit ut alienatio ex necessitate incipiat, quamvis e-
xitum non sortiatur.

5. Cuius momenti est consensus Papæ inter solenni-
tates, eiusdem inter causas necessitas: quæ si urgeat,
etiam consensus Pontificis ab alienatione excludit, &
mutat in rati habitationem.

Conclusio III.

Omnis contractus, quo transfertur dominium,
diminuitur à patrimonio Ecclesiæ, sub alienati-
one prohibita comprehenditur.

Corollaria.

1. *Hipoteca rei immobilis, & Pignoratitia rei mobilis preciosa, à Prælato extra modum iuris facta, non subsistit.*
2. *Non solum actus non valet, ubi transfertur dominium directum, sed etiam ubi utile.*
3. *Locatio rei, ad triennium duntaxat est licita: sed si res non fructificet singulis annis, potest locari ad perceptionem fructuum trinam duntaxat.*
4. *Res Ecclesiastica, in Emphyteusim dari potest tribus concurrentibus: primò, ut soleat antiquitus in Emphyteusim concedi: 2. Ut Emphyteusis sit utilis: 3. Ne ullum intercedat impedimentum.*
5. *Extravagans Ambitiosa, quamvis in plerisque locis non sit recepta quoad extrinseca; quoad intrinseca tamen, quorum magna pars superioribus explicatur, ubique locorum eam tenendam arbitramur.*

ACROSTICHI GRATVLATORII

Excellenti Viro,

D. BARTHOLOMÆO IANVSCHOWIC,
Artium M. & Philos. D. Contubernij Iurisperi-
torum Seniori, dum pro gradu BACCALAVR:
in V. I. obtinendo, responderet.

Bonis, Dianæ frater, ingeniis fauens
Adesto, sacro cinctus Aonidum Choro:
Ritus celebris publici Actus, vos vocat,
Tangereque læta pollice iubet nablia.
Honore, vester sedulus cultor, nouo
Ornatur, illi Diua dat primam Themis
Laurum, VTRIVSQUE IURIS efficitur enim,
(O nuncia nimis læta!) BACCALAVREVS.
Meritoque talem dignitatem ille occipit.
Ætate quippe teneriore, strenuam
Virtuti, & omni disciplinæ, ac artibus
Sublimiora quæque perscrutantibus,
Impendit operam; Matris inclytæ ab vberc
Academix, hausit lac scientiæ optimum:
Nec rebus vnquam defuit Academicis,
Vincens labores quosque pectore Herculis,
Suique semper muneris & oneris memor.
Colchos petiuit, scilicet adyta Iurium,
Honoris vt vellus referret aureum:
O quam secundo nauigauit flamine!
Vou sit ecce compos, optata obtinet.
Viuat superstes ergo, scandat & altius.
Intonse Phoebe precare, cum Musis idem,
Cunctique docti Matris almæ Filii.

M. Andreas Haskowski.

ODE TRICOL. TETRAS.

Ad Excellentiss.

D. BARTHOLOMÆVM IANVSCHOWIC,
*Primam in utrôq; Iure Lauream in Acad. Cmc.
accipientem.*

AD sancta Sacrae Tempia scientiæ
Quæ regna iusto seruat in ordine
Legesque descriptas in orbem
Consilio meliore fundit.

Labore multùm sollicito nouus
Venis Sacerdos, indolem vt insciam
Legumque sanctarum imperitam,
Iustitiam doceas : Voluptas

Tuum eruditum pectus inebriet
Hinc quanta : nobis non opus indice,
Nec augurari permolestum est,

BARTHOLOMÆE IANVSCHOVICI.

Qui scimus illas immemores tuæ

Curas salutis : quâ & patientia

Affixus ad libros tulisti

Tot mala, tot quoque passionēs.

Tristi quida cres si faciem cui

Pallore pingunt sollicitudines !

Istum tuum inspectans honorem

Purpureum decus induetur.

Fauemus omnes nam melioribus

Factis, & ardet nullus ab inuido

Accensus igni, dum celebri

Laureolam capit apparatus.

Feata virtus. Tu venerabilis

Vir, Dignitate hac, quam peperit tibi

Multus labor, multusque sudor

Vtere temporibus futuris.

Hæc est tuorum gratificatio.

Et hæc amicis Vota fidelibus.

Vt maior Annis, sic Honore

Quotidie gradiare maior.

M. Andrea Zagorny.

XXIV. 5. 31

Biblioteka Jagiellońska

stdr0009021

